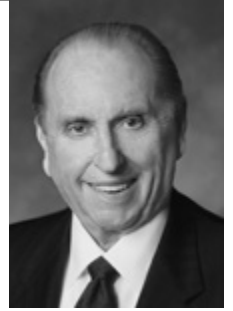

Prezidentas Tomas S. Monsonas

Sekite pranašais

Prieš Antrojo pasaulinio karo pabaigą tarnavau Jungtinių Valstijų kariniame laivyne. Buvau žemiausio rango jūreivis. Vėliau užsitarnavau pirmos klasės jūreivio laipsnį, o dar vėliau ir trečios klasės raštinko laipsnį.

Pasibaigus Antrajam pasauliniam karui buvau atleistas iš tarnybos, tačiau nusprendžiau, kad jei kada nors grįšiu į kariuomenę, norėsiu tarnauti vyresniuoju karininku. Galvojau: „Jei galiu to išvengti, daugiau nedirbsiu virtuvėje ir nešveisiu denio.“

Baigęs tarnybą užsirašiau į Jungtinių Valstijų karinio laivyno rezervą. Kiekvieną pirmadienio vakarą eidavau į pratybas. Stengiausi būti pats geriausias studentas ir įvykdyti išskeltus akademinis reikalavimus. Išlaikiau visus protinius, fizinius ir emocinius egzaminus. Galiausiai gavau džiugų pranešimą: „Jūs esate vertas gauti Jungtinių Valstijų karinio laivyno atsargos mičmano laipsnį.“

Džiūgaudamas laišką parodžiau savo žmonai Francei ir tariau: „Mane priėmė! Mane priėmė!“ Ji mane apkabino ir pasakė: „Labai stengeisi ir pasiekei tikslą.“

Tačiau netrukus atsitiko kažkas netikėto. Aš buvau pašauktas tarnauti patarėju savo apylinkės vyskupijoje. Vyskupijos tarybos susirinkimas vyko tą patį vakarą, kaip ir karinio laivyno pratybos. Žinojau, kad negalėsiu vykdyti abiejų įsipareigojimų. Suvokiau, kad per maža laiko siekti karjeros karinio laivyno rezerve ir tuo pačiu metu vykdyti savo pareigas vyskupijoje. Ką turėjau daryti? Reikėjo priimti sprendimą.

Meldžiausi dėl to. Tada nuėjau pasišnekėti su vyru, kuris man augant buvo mano kuolo prezidentas, tuometiniu Dvylikos Apaštalų Kvorumo nariu vyresniuoju Haroldu B. Ly (1899–1973). Atsisėdau prie stalo tiesiai priešais jį. Jam papasakoju, koks man brangus tas karininko laipsnis. Tiesą sakant, net parodžiau gauto paskyrimo laišką.

Minutę pamastęs apie mano situaciją jis tarė: „Štai ką turėtum daryti, broli Monsonai. Parašyk laišką Karinio laivyno vidaus reikalų biurui ir pranešk, kad dėl to, jog buvai pašauktas tarnauti vyskupijoje, negali priimti Jungtinių Valstijų karinio laivyno atsargos karininko laipsnio.“

Mano širdis nukrito į kulnus. Jis pridūrė: „Tada parašyk Dvyliktosios karinio laivyno apygardos San Franciske viršininkui ir pasiprašyk atleidžiamas.“

Aš prabilau: „Vyresnysis Ly, jūs nesuprantate, kaip veikia karinis aparatas. Jie, be abejo, neduos man karininko laipsnio, jei jo atsisakysiu, tačiau Dvyliktoji karinio laivyno apygarda manęs neatleis iš tarnybos. Dėl Korėjoje verdančių mūsų kariai, neturintys laipsnių, bus pašaukti tarnyon. Jei jau mane pašauks, norėčiau vykti būdamas vyresniuoju karininku, tačiau taip nebus, jei nepriimsiu to laipsnio. Ar esate tikras, kad būtent tai jūs man patariate?“

Vyresnysis Ly tėviškai uždėjo ranką man ant peties ir tarė: „Broli Monsonai, turėk daugiau tikėjimo. Kariuomenė ne tau.“

Aš grįžau namo. Į voką įdėjau ašaromis aplaistytą paskyrimo laišką ir pridėjau savąjį, kuriame nurodžiau, kad atsisakau gauto laipsnio. Tada parašiau Dvyliktajai karinio

laivyno apygardai ir paprašiau mane atleisti iš tarnybos karinio laivyno rezerve.

Aš buvau paskutinėje karinio laivyno atsargos atleistųjų grupėje prieš pat Korėjos karo pradžią. Štabo būrys, kuriam priklausiau, buvo mobilizuotas. Praėjus šešioms savaitėms po pašaukimo būti patarėju vyskupijoje, buvau pašauktas savo apylinkės vyskupu.

Šiandien neužimčiau dabartinių savo pareigų Bažnyčioje, jeigu tada nebūčiau pakluses pranašo patarimui, jeigu nebūčiau meldęsis dėl to sprendimo ir jei nebūčiau žinojęs šios svarbios tiesos, kad žmonės dažnai mano, jog Dievo išmintis yra kvailystė.¹ Tačiau svarbiausia mūsų mirtingo gyvenimo pamoka yra ta, kad Dievo vaikai niekada nesuklys, jei paklus Jo žodžiams.

Sakoma, kad sprendimai kuria istoriją; taip galima pasakyti ir apie mūsų gyvenimus. Sprendimai nulemia likimą. Tačiau, priimdami sprendimus, nesame palikti vieni, be pagalbos.

Jeigu norite išvysti dangaus šviesą, jeigu norite pajusti Visagalio Dievo įkvėpimą, jei širdyje norite jausti, kad jus veda Dievas, tada sekite Dievo pranašais. Jeigu seksite pranašais, būsite saugioje teritorijoje.

IŠNAŠA

1. Žr. 1 Korintiečiams 2:14.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Retas Bažnyčios narys galės akis į akį pasitarti su Apaštalu, kaip tai galėjo padaryti Prezidentas Monsonas. Tačiau, jeigu seksime pranašų ir apaštalų mokymais, vis tiek galime būti palaiminti. Perskaitykite praeitos visuotinės konferencijos Prezidento Monsono kalbas (nepamirškite kalbų, kuriomis jis pradeda ir baigia konferenciją). Tose kalbose ieškokite konkrečių nurodymų

ir kvietimų veikti. Drauge su jūsų lankomais žmonėmis galite aptarti, ko išmokote. Pagalvokite, kaip galite pritaikyti Prezidento Monsono patarimus.

JAUNIMAS

Patarimas priimant sunkius sprendimus

Prezidentas Henris B. Airingas, Pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, pasakojo, kaip jis pakluso pranašo patarimui. Per visuotinę konferenciją tuometinis pranašas, prezidentas Ezra Taftas Bensonas (1899–1994), ragino narius atsikratyti visų skolų, o ypač būsto paskolos.

Prezidentas Airingas pasakojo: „Po susirinkimo pasisukau į savo žmoną ir paklausiau: „Ar manai, kad mes sugebėtume tai padaryti?“ Iš pradžių negalėjome to pasakyti.“ Tačiau tą patį vakarą jis prisiminė nekilnojamąjį turtą, kurį jau kuris laikas stengėsi parduoti. „Mes pasitikėjome Dievu ir ... Jo tarno žinia, ir pasiryžome paskambinti ir pasiteirauti. [...] Išgirdau atsakymą, kuris iki šiol stiprina mano pasitikėjimą Dievu ir Jo tarnais.“ Tą dieną vienas vyras už Airingų nekilnojamąjį turtą pasiūlė tokią sumą, kuri buvo šiek tiek didesnė už jų būsto paskolą. Taip Airingai netrukus išsilaisvino iš skolos gniaužtų (žr. „Pasitikėk Dievu, tada eik pirmyn“, 2010 m. spalio *visuotinės konferencijos medžiaga*).

Galbūt neturite būsto paskolos, tačiau pranašo patarimas jau dabar gali suteikti kryptį priimant sunkius sprendimus dėl darbo, išsilavinimo, misijos ir antrosios pusės ieškojimo. Drauge su šeima arba bendraamžiais aptarkite, kaip priimdami sprendimus galite sekti pranašu.

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Išspausdinta Lietuvoje. Tekstas anglų kalba patvirtintas 6/14. Vertimas patvirtintas 6/14. *First Presidency Message, January 2015* vertimas. Lithuanian. 12581 156

Tikėjimas, šeima, parama

Jėzaus Kristaus savybės: paklusnus Sūnus

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir stenkitės suvokti, ką reikia aptarti. Kaip Gelbėtojo gyvenimo ir misijos supratimas sustiprins jūsų tikėjimą Juo ir palaimins tas, kuriomis rūpinatės per lankomąjį mokymą? Daugiau informacijos ieškokite tinklalapyje reliefsociety.lds.org.

Ši žinia yra iš lankomojo mokymo žinių serijos apie Gelbėtojo savybes.

Sekdamas Jėzaus Kristaus paklusnumo pavyzdžiu sustipriname savo tikėjimą Juo. Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo sakė: „Ar nenuostabu, kad Kristus pirmiausia nusprendė save apibūdinti pagal savo santykius su Tėvu, t. y., kad Jis Jį mylėjo, Jam pakluso ir Jam pasidavė kaip ištikimas sūnus, koks Jis ir buvo? [...] Paklusnumas yra pirmasis dangaus įstatymas.“¹

Raštai moko: „Kada gauname kokį nors palaiminimą iš Dievo, – tai dėl paklusnumo tam įstatymui, kuriuo jis pagrįstas“ (DS 130:21). Kai per paklusnumą artinamės prie Dievo ir pradėdame naudoti Gelbėtojo Apmokėjimo galią, mes pradėdame augti dvasiškai.

Vyresnysis D. Todas Kristofersonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo sakė: „Kai paklūstame Jėzaus Kristaus Evangelijos principams ir įsakymams, mes mėgaujamės nuolatiniomis Dievo su mumis sudarytoje

sandoroje pažadėtomis palaimomis. Tos palaimos mums suteikia tokių dalykų, kurių mums reikia, kad gyvendami galėtume veikti, o ne būti veikiami. [...] Per paklusnumą galime geriau kontroliuoti savo gyvenimus, greičiau keistis, dirbti ir kurti.“²

Papildomos Raštų ištraukos

Luko 22:41–46; Doktrinos ir Sandorų 82:10; 93:28

Iš Raštų

Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paklausė: „Ar galima dvasinę stiprybę, kuri kyla iš nuolatinio paklusnumo įsakymams, perduoti kitam žmogui? Atsakymas aiškus ... – ne.“³

Palyginimas apie dešimt mergaičių gerai iliustruoja šį principą. Nors eidamos „pasitikti jaunikio“ visos dešimt mergaičių pasiėmė savo žibintus, tik penkios buvo išmintingos ir į žibintus prisipylė alyvos. Likusios penkios buvo paikos, nes „nepasiėmė alyvos“.

Vidurnaktį pasigirdo balsas: „Štai

jaunikis! Išeikite pasitikti!“ Tuomet visos mergaitės atsikėlė ir taisėsi žibintus, tačiau paikosios mergaitės neturėjo alyvos. Paikosios sakė protingosioms: „Duokite mums alyvos, nes mūsų žibintai gęsta.“

Protingosios atsakė: „Kad kartais nepristigtų ir mums, ir jums, verčiau nueikite pas prekiautojus ir nusipirkite.“ Joms beeinant pirkti, atėjo jaunikis. Protingosios mergaitės kartu su juo įėjo į vestuves, ir „durys buvo uždarytos“ (Mato 25:1–13).

IŠNAŠOS

1. Jeffrey R. Holland, „The Will of the Father in All Things“ (Brigham Young University devotional, Jan. 17, 1989), 4, speeches.byu.edu.
2. D. Todas Kristofersonas, „Sandorų galia“, 2009 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
3. Deividas A. Bednaris, „Atsivertę į Viešpatį“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

Apsvarstykite

Kokie paklusnumo pavyzdžiai aprašomi šiose Raštų ištraukose?